

### Hagen Hagensen (KF):

Når jeg vil gøre nogle bemærkninger i anledning af det foreliggende lovforslag, skyldes det et 35-årigt virke i skatteligning. Hvad enten jeg har været valgt eller jeg har været udpeget, er det sket på politisk baggrund, men det vil jeg komme tilbage til om lidt.

Først må jeg gøre en bemærkning til hr. Tastesen, der talte om den dømmende magt. Nej, landsskatteretten har intet som helst med den dømmende magt at gøre, det er vore domstole, der er det. Landsskatteretten er et administrativt nævn og har altid været det – intet andet. Sådan må man bare være klar over at tingene er, og netop fordi det er sådan – ligesom det i øvrigt er, når vi skatteligner og behandler klager nu, efter at skattestyrelsesloven er delt op på en anden måde, end den var før – har man brug for at have den folkelige islæt. Det har hele vores skatteligning bygget på siden 1903; hvad enten det er en ligningskommission, et skatteråd eller en landsskatteret, indeholder de en folkelig islæt, for øvrigt politisk udpeget eller valgt. Sådan er det bare, og det har aldrig nogen sinde gjort nogen af disse organer til en politisk kampplads.

Når man sidder i et af dem – og jeg har prøvet alle de tre, jeg har nævnt – føler man ikke, at det betyder noget som helst, at man repræsenterer et politisk parti, for det gør man ikke; man er ganske vist valgt som tilhørende et politisk parti, men det har intet med ens stillingtagen at gøre. Jeg sad 32 år i et skatteråd, og jeg har nu ledet ligningskommissionen i de sidste tre år, uden at vi nogen sinde har foretaget en afstemning. Vi enes simpelt hen, og der er ingen politisk divergens, når man skal afgøre saglige ting. Det behøver der aldeles ikke at være, og derfor er det helt forkert, når der tales om, at disse organer skulle gøres til en politisk kampplads. Det har måske været strejftet en overgang i landsskatteretten – der blev nævnt et par navne af en anden taler – der var måske nogle, der prøvede på at gøre den til noget sådant, men det har helt og holdent været undtagelsen. Det er saglige og hæderlige hensyn, der tages, og det var ikke nogen af de navne, der kom ind, der indførte det.

Der udføres ikke råddent, usagligt og udygtigt arbejde, som hr. Glistrup vovede at sige, i landsskatteretten; det er forkert. Selv

om jeg ikke i ét og alt kan stå inde for sagsbehandlingen og fremgangsmåden i landsskatteretten, er det helt ved siden af for ikke at sige krænkende – også over for medlemmer af dette ting og tidligere medlemmer udpeget af dette ting – at tillægge dem motiver, der skulle kunne betegnes på den måde, og jeg må tage afstand fra det.

Jeg vil sluttelig sige, at der fortsat er behov for, at det folkelige element er med i skatteligningen. Vi tilstræber jo i øvrigt nu, at flest mulige sager afgøres uden at nå til landsskatteretten, og dermed bliver de afgjort af dem, der er udpeget med politisk baggrund, hvad enten de er valgt af kommunalbestyrelserne eller udpeget af skatteministeren. Det er jo det, der sker, og der har mig bekendt aldrig været grund til at anfægte den indsats, der har været gjort dér, som om den skulle have en hældning til den ene eller den anden side. Det arbejde, der er udført med skatteligning herhjemme, om end det kan have sine brøst, har været udført på en sådan måde, at man ikke på nogen måde kan klandre nogen, der har taget del deri, for at have taget politisk stilling til noget.

### Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Der har været givet udtryk for den opfattelse, at der bag dette lovforslag skulle ligge et forsøg på at opbygge et pampervælde eller fjerne et folkeligt element. Vel vidende, at der nok ville være en naturlig modvilje mod et forslag af denne karakter, har jeg ment, at betænkningen og disse uangribeligt saglige og indsigtfulde mennesker, som har skrevet betænkningen, var tilstrækkelig overbevisende til, at det var rimeligt at fremsætte et lovforslag, der var i overensstemmelse med betænkningens indstilling.

Jeg synes, det er lidt vel stærkt at tro, hvis det var det, der lå i nogle af antydningerne, at ministeren skulle have givet direktiver, der havde fået denne betænkning til at se ud, som den gør. Det har på ingen måde været tilfældet, men jeg har vurderet, at det var den sagligt rigtigste løsning, om man fulgte betænkningen. I givet fald ville man jo også komme i overensstemmelse med den måde, hvorpå tilsvarende administrative nævn på andre områder udpeges.